

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXIV. — Wydana i rozestana dnia 7. września 1915.

Treść: (№ 260—262.) 260. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące dodatkowego leczenia i praktycznego kształcenia chorych lub rannych osób wojskowych. — 261. Rozporządzenie, dotyczące dodatkowego leczenia i praktycznego kształcenia rannych lub ochromiałych osób wojskowych. — 262. Obwieszczenie o granicach południowo-zachodnich obszarów wojennych, obowiązujących dla przymusu paszportowego w obrębie królestw i krajów, reprezentowanych w Radzie państwa.

260.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 29. sierpnia 1915,

dotyczące dodatkowego leczenia i praktycznego kształcenia chorych lub rannych osób wojskowych.

Na zasadzie § 14. ustawy zasadniczej o reprezentacji państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

§ 1.

Upoważnia się Rząd do wydania potrzebnych zarządzeń w tym celu, aby osoby siły zbrojnej, jak również osoby, pociągnięte na zasadzie ustawy o powinnościach wojennych do osobistych usług w celach wojennych, które podczas obecnej wojny skutkiem zranienia w obliczu nieprzyjaciela lub wskutek zatrudnienia ich w służbie poniosły szkodę na swem zdrowiu, a przez odpowiednie postępowanie lecznicze lub kształcenie mogą odzyskać w całości lub w części uzdolnienie do zajęć cywilnych, zostały poddane właściwemu postępowaniu leczniczemu i aby przez danie praktycznego wykształcenia umożliwiono im z powrotem poprzedni lub jakiś inny zarobek.

§ 2.

Osoby należące do stanu szeregowców, które nie poddadzą się takiemu postępowaniu lub kształceniu, jego wynik z rozmysłem przewlekając, albo udaremniając, mogą być w całości lub w części pozbawione prawa do pensji inwalidów, jakoteż do przyjęcia do etatu zaopatrzenia w domach inwalidów, jeżeli nie wykażą ukończenia co najmniej dziesięcioletniej policzalnej czynnej służby wojskowej.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie cesarskie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wykonanie jego poruczam Ministrowi spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

Wiedeń, dnia 29. sierpnia 1915.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Hochenburger wkr.

Forster wkr.

Trnka wkr.

Zenker wkr.

Georgi wkr.

Heinold wkr.

Hussarek wkr.

Schuster wkr.

Engel wkr.

Morawski wkr.

261.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 6. września 1915,

dotyczące dodatkowego leczenia i praktycznego kształcenia rannych lub ochromiałych osób wojskowych.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 260, dotyczącego dodatkowego leczenia i praktycznego kształcenia chorych lub rannych osób wojskowych, zarządza się na razie, co następuje:

§ 1.

Osoby siły zbrojnej jak również osoby, pociągnięte na zasadzie ustawy o powinnościach wojennych do osobistej służby w celach wojennych, jeżeli ich zdolność do zarobkowania doznała ukrócenia podczas obecnej wojny przez okaleczenie, ochromienie, sztywność członków lub jakiś inny stan, spowodowany zranieniem, a można spodziewać się, że osoby te przez odpowiednie dodatkowe leczenie lub praktyczne kształcenie mogą odzyskać w całości lub w części zdolność do cywilnego zarobkowania, będą poddane dodatkowemu leczeniu (leczenie chirurgiczne lub ortopedyczne, użycie kąpielii leczniczych, umieszczenie i leczenie w zakładach leczniczych i dla wypoczynku) i przez praktyczne kształcenie umożliwi się im ich poprzedni lub jakiś inny zarobek.

O ile postanowienia te mają zastosowanie także do osób, które z powodu trudów wojennych doznały jakiejś innej szkody na swem zdrowiu i do osób, które pełniły służbę w związku siły zbrojnej, unormowanem będzie osobnymi przepisami.

§ 2.

Dodatkowe leczenie i praktyczne kształcenie (§ 1.) może odbywać się w zakładach zarządu wojskowego, austriackiego Towarzystwa czerwonego krzyża, w zakładach publicznych lub przez państwo ofiarowanych, jakoteż w zakładach, na których użycie na powyższe cele zezwoli Minister spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem wojny i Ministrem obrony krajowej.

§ 3.

Ranne lub ułomne osoby wojskowe, które potrzebują sztucznych członków lub innych przyrządów ortopedycznych, otrzymują je bezpłatnie w ramach dodatkowego leczenia lub praktycznego kształcenia.

Sprawienie sztucznych członków i innych przyrządów ortopedycznych, jakoteż obdzielanie nimi unormowanem będzie osobnymi przepisami.

§ 4.

Osoby, należące do stanu szeregowców, które nie chcą poddać się dodatkowemu leczeniu lub praktycznemu kształceniu, uznanemu przez odnośne zakłady (§ 2.) za potrzebne, będą przedstawione komisji.

Komisje takie ustanowi Minister spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

Te osoby, które nie poddadzą się leczeniu w zakładzie lub praktycznemu kształceniu, uznanemu za potrzebne przez komisję lub rozmyślnie przewlekają albo udaremniają wynik tych zabiegów, mogą być pozbawione w całości lub w części prawa do pensji inwalidów lub prawa do przyjęcia do etatu zaopatrzenia w domach inwalidów, jeżeli nie wykażą ukończenia conajmniej dziesięcioletniej policzalnej służby wojskowej.

§ 5.

Każda komisja składa się z przewodniczącego, zamianowanego przez Ministra spraw wewnętrznych i z trzech członków, z których po jednym mianuje Minister spraw wewnętrznych, Minister wojny i Minister obrony krajowej. Do komisji w siedzibie wydziału medycznego może grono profesorów wydelegować także jednego członka.

Dla każdego członka należy ustanowić zastępcę.

W kwestjach praktycznego kształcenia należy przybrać znawcę, którego oznaczy Minister spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

Dalsze urządzenie komisji i postępowanie przed nimi unormuje Minister spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem obrony krajowej.

§ 6.

Dodatkowe leczenie i praktyczne kształcenie na koszt wspólnego etatu wojska (marynarki wojennej) nie może trwać dłużej jak jeden rok. W obrębie tego terminu musi być czas trwania odnośnego postępowania ustanowiony w każdym wypadku z osobna według różności chorób i kategorii zarobkowania.

Przyjmowanie do leczenia w zakładzie lub do praktycznego kształcenia na koszt wspólnego etatu wojska (marynarki wojennej) ustaje z chwilą przeprowadzenia rozbrojenia, z wyjątkiem jeńców wojennych, co do których wydane zostaną osobne postanowienia.

Jeśli leczenie zakładowe lub praktyczne kształcenie nie odbywa się w jednym z zakładów zarządu wojskowego, wynosi płacone ze wspólnych funduszy wynagrodzenie za utrzymanie 3 K od osoby dziennie.

Do kosztów leczenia zakładowego i praktycznego kształcenia nie należą koszty założenia, urządzenia i utrzymania zakładów leczniczych i dla wypoczynku względnie szkół.

Aż do chwili oznaczonej w ustępie pierwszym ponosi etat wspólnego wojska (marynarki wojennej) także niepokryte przez dobrowolną publiczną i prywatną działalność opiekuńczą koszty sprawienia sztucznych członków i innych przyrządów ortopedycznych (§ 3.).

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wr.

Heinold wr.

Engel wr.

262.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 6. września 1915,

o granicach południowo-zachodnich obszarów wojennych, obowiązujących dla przymusu paszportowego w obrębie królestw i krajów, reprezentowanych w Radzie państwa.

W myśl rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 17. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 241,

dotyczącego przymusu paszportowego na obszarze wojennym, podaje się do wiadomości dla południowo-zachodniego terenu wojny aż do dalszego zarządzenia następujące granice „obszarów wojennych“.

I.

Południowo-zachodni „ściślejszy obszar wojenny“ obejmuje w królestwach i krajach, reprezentowanych w Radzie państwa, książecone hrabstwo Tyrolu z wyjątkiem okręgów urzędowych sądów powiatowych Landeck i Ried w Tyrolu i okręgów urzędowych politycznych władz powiatowych Reutte, Imst, Insbruck, Schwaz, Kufstein i Kietzbühel, następnie księstwo Karyntyi, księstwo Krainy, margrabstwo Istrii, książecone hrabstwo Gorycyi i Gradyski, tudzież miasto Tryest z okragiem.

II.

Południowo-zachodni „szerszy obszar wojenny“ obejmuje w królestwach i krajach, reprezentowanych w Radzie państwa, okręgi urzędowe sądów powiatowych Landeck i Ried w Tyrolu i okręgi urzędowe politycznych władz powiatowych Reutte, Imst, Insbruck, Schwaz, Kufstein i Kietzbühel w książeconem hrabstwie Tyrolu następnie kraj Przedarulanii, księstwo Solnogradu i księstwo Styryi.

Heinold wr.

